

Leden

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

ŘEDITELUJÍCÍ HEREC PETR DOHNAL

XVI. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU

PIVO A ŽENY – NOVÝ INPROJEKT NA MALÉ SCÉNĚ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Leden

MĚSTSKÉ DIVADLO

PROGRAM XVI. ROČNÍKU
Grand
Festivalu smíchu
📎 str. 13–15

STŘEDA	6.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	DERNIÉRA	KONEC 21:30	17. REPRIŽA	V
ČTVRTEK	7.	10:00	KYTICE				ŠK
		17:30	K. J. Erben – K. Brožek / KYTICE				S
			Jevištní zpracování jednoho z nejznámějších děl české literatury. Režie K. Brožek. Klicperovo divadlo Hradec Králové				
PÁTEK	8.	18:00	JEPTIŠKY		KONEC 20:20	57. REPRIŽA	G'15
SOBOTA	9.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ		KONEC 21:30	37. REPRIŽA	
NEDĚLE	10.	16:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		KONEC 18:40	50. REPRIŽA	
PONDĚLÍ	11.	17:00	RODINNÝ PODNIK			5. REPRIŽA	L
ÚTERÝ	12.	9:00	THE ACTION NEW GENERATION				ŠK
		10:45	THE ACTION NEW GENERATION				ŠK

ÚTERÝ	12.	12:30	THE ACTION NEW GENERATION			ŠK
		19:00	D. Isitt / ŽENA, KTERÁ UVAŘILA SVÉHO MANŽELA	PROLOG		
			Černá komedie, která ukazuje nový význam rčení „láska prochází žaludkem“. Režie P. Kracik. Ateliér P. Kracika, Praha			
STŘEDA	13.	18:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	KONEC 21:00	13. REPRÍZA	N
ČTVRTEK	14.	19:00	D. Mamet / LISTOPAD			
			Nekorektní politická fraška, která na loňském GRAND Festivalu smíchu získala cenu Komédie diváků. Režie P. Svojtka. Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha			
PÁTEK	15.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 21:30	19. REPRÍZA	
SOBOTA	16.	18:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 20:25	6. REPRÍZA	U'15
NEDĚLE	17.	15:00	J. Chalupa / PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA			P _N
			Zábavný pohádkový muzikál s písničkami Z. Svěráka a J. Uhlíře. Režie V. Prýmek. Divadlo pohádek, Praha – Divadlo F. X. Šaldy Liberec			
		17:30	PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA			
PONDĚLÍ	18.	8:30	PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA			ŠK
		10:30	PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA			ŠK
		17:00	PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA			P _P
ÚTERÝ	19.	10:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI			ŠK
			Muzikál o maturitní třídě premiantů, kteří si užívají poslední rok studia. V jedné z rolí hostuje P. Borovec. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		19:00	CABARET	KONEC 21:45	34. REPRÍZA	A'15
STŘEDA	20.	10:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 12:40	10. REPRÍZA	ŠK
		19:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 21:40	11. REPRÍZA	R
ČTVRTEK	21.	17:00	ZIMNÍ TANEČNÍ KONCERT			
			Vystoupení žáků tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova.			
		19:00	ZIMNÍ TANEČNÍ KONCERT			
PÁTEK	22.	10:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 12:30	20. REPRÍZA	D
		19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 21:25	7. REPRÍZA	
SOBOTA	23.	18:00	RODINNÝ PODNIK		6. REPRÍZA	T'16
NEDĚLE	24.	19:00	VÁCLAV NECKÁŘ A BACILY – MEZI SVÝMI			
			Koncert legendy českého popu, folk-rocku i big beatu a zároveň úspěšného filmového herce.			

25.1. – 1.2.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

str. 13–15

Program naleznete dále ve zpravodaji, na webu divadla www.vcd.cz či na samostatných stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	9.	18:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 20:10	32. REPRÍZA	U2'15
NEDĚLE	10.	15:00	O. Preußler / MALÁ ČARODĚJNICE	Veselá pohádka o „mladé“ čarodějnici a jejím mluvčím havranovi, kteří spolu vyrazí na rej jejich dospělých kolegů. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Divadlo Scéna, Zlín		
		17:00	MALÁ ČARODĚJNICE			
PONDĚLÍ	11.	8:30	B. Zelenka – E. Záměš / ELCE, PELCE DO PEKELCE		str. 23	ŠK
		10:30	ELCE, PELCE DO PEKELCE			
ČTVRTEK	14.	19:00	KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	20. REPRÍZA	C2'15 + B3'15
NEDĚLE	17.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	KONEC 20:45	7. REPRÍZA	P2c
PONDĚLÍ	18.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH		KONEC 20:20	22. REPRÍZA H1'15
ÚTERÝ	19.	19:00	F. Zeller / PIVO A ŽENY		str. 6–7	PREMIÉRA
			Poetickým způsobem přebásněné rozhovory silně opilých žen. Režie T. Říhová j. h. První české uvedení hry v rámci cyklu INprojekty .			
ČTVRTEK	21.	20:15	D. Taragel – J. „Danglár“ Gertli / POHÁDKY	PROLOG 		
			PRO NEPOSLUŠNÉ DĚTI A JEJICH STAROSTLIVÉ RODIČE	3D verze slovenského bestselleru o zlobivých či jinak „nedokonalých“ dětech. LiStOVáNí		
PÁTEK	22.	19:00	CHANTAL POULLAIN	Recitál oblíbené herečky a šansoniérky za doprovodu jazzově laděné kapely Chansons.		
NEDĚLE	24.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	KONEC 20:45	8. REPRÍZA	P1c
	25.1. – 1.2.		GRAND FESTIVAL SMÍCHU		str. 13–15	
			Program naleznete dále ve zpravodaji, na webu divadla www.vcd.cz či na samostatných stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz .			

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	7.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	ČESKÁ TŘEBOVÁ	
ÚTERÝ	12.	19:00	A JE TO V PYTLI!	MLADÁ BOLESLAV	
ČTVRTEK	14.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	SKUTEČ	
ČTVRTEK	21.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	CHRUĐIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská **str. 8–12**

JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. Dlouholetý opoziční politik James Hacker se po nástupu na ministerstvo snaží zbavit přebujelé administrativy, do cesty se mu však postaví jeho neúnavně intrikující tajemník. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích, o manželství, lásce a nevěře. V hlavních rolích M. Němec, P. Janečková a P. Dohnal. Režie R. Lipus j. h.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická ostrá komedie klasika svého žánru, který umí tnout do živého! Podnikatel Jack McCracken se drží pevných zásad v korumpovaném systému a světě. Jenže ne nadlouho... Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

I. B. Singer / KEJKLÍŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, jež muž je jeho vlastní život malý, ale který dokáže pronikat zamčenými dveřmi dál a dál, za hranice reálného lidského osudu. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

S. Beckett / ŠŤASTNÉ DNY

Bizarní groteska aneb groteska o životě. Obyčejný den Winnie a Willieho, kteří spolu žijí již dlouho, navíc zcela izolováni od okolí. Mají jenom jeden druhého, každodenní činnosti a spoustu času. Hrají Z. Bittlová a M. Mejzlík. Režie J. Augustín j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep a nedůvěru v sebe sama. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb – jednak za přítomnosti živých muzikantů a jednak s využitím sborových zpěvů. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy kolem sebe. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špíner j. h.

SE SILNÝMI ALKOHOLIČKAMI OSOBNÍ ZKUŠENOSTI NEMÁM, říká režisérka hry Pivo a ženy Tereza Říhová

FOTO H. FIKEROVÁ

Autorka Felicia Zeller zkoumá v celé svojí tvorbě různá sociální témata, přitom se výrazně spoléhá na slovní dramatický projev a směřuje svoje hry k inscenačnímu minimalismu. Ráda je také sama předčítá. Ale jak v mnohých rozhovorech naznačuje, i tak jsou její hry určené především pro scénická provedení, v něž vždy doufá. Jak se s její hrou vypořádá talentovaná režisérka **TEREZA ŘÍHOVÁ**, můžete na Malé scéně vidět sami. Nyní vám poskytneme drobné vodítko ke zjištění, na co se máte v tomto případě těšit:

Terezo, co vás napadlo, když jste poprvé uslyšela název hry Pivo a ženy?

Zda to bude hra o pivu a ženách, nebo jestli jde o metaforu. Nešlo o metaforu. Nakonec se mi ale ta přímocnost a upřímnost názvu vlastně zalíbila. Nesnaží se na něco si hrát.

Znala jste již dříve autorku Felicii Zeller?

Bohužel ne. Ale díky příležitosti scénického čtení jsem měla možnost obeznámit se jak s autorkou, tak s její tvorbou.

Hra v sobě ukrývá velké množství mikrosituací, promluv a dialogů žen, které v nemalém množství konzumují pivo. Máte osobní zkušenost s touto kategorií žen? Nebo je to příliš, pokud se pokusím takto kategorizovat? Vždyť kdo si tu a tam nedá pivo, že?

Po krátké podzimní přestávce (dané velmi náročným provozem Východočeského divadla) se opět vracíme k našemu oblíbenému cyklu INprojekty čili k Malým inscenačním projektům světových novinek. Stane se tak v úterý 19. ledna. V tento večer se setkáte se zbrusu novým překladem hry Felicie Zeller *Pivo a ženy*, který nám ještě tzv. „zatepla“ poskytla překladatelka Zuzana Augustová, s níž jsme již spolupracovali při uvedení jejího překladu hry Elfriede Jelinek *Poutník*. Rozvíjíme tak nejen spolupráci s touto významnou českou překladatelkou, ale rovněž spolupráci s Goethe-Institutem v Praze, který podpořil realizaci překladu této mimořádné hry.

Vzhledem k tomu, že se již skoro dvanáct let pohybuji ve student-ském prostředí... No, asi bych to možná takto nekategorizovala. Onen rozdíl se právě skrývá ve vašem „tu a tam“. Tedy kolik, jaký druh a jak často alkohol konzumujete. Při jaké příležitosti a proč. A zdali vám to již zasahuje do osobního a pracovního života. Ono za tím „nemalým množstvím“ je vždycky nějaký příběh. Ale zpět k vaší otázce, já sama se silnými alkoholičkami osobní zkušenosti nemám.

Hra je psaná jako volný sled replik, i když autorka jednotlivé situace pojmenovává a dokonce v nich čísluje jednotlivé oddíly. Je obtížné se v replikách vyznat a najít v nich postavy, děj, příběh?

Jako celek se hra, dle mého mínění, snaží spíše o vystižení pocitu, zachycení atmosféry a stavu zvolené sociální skupiny. Neobjevují se zde propracované postavy s výrazným dramatickým obroubením, děj také neobsahuje klasickou dramatickou stavbu. Některé motivy či repliky se sice občas navracejí, ale jak píše v úvodu sama autorka:

„Je jedno, jestli jsou aktréky ženy nebo muži převlečení za ženy. Počet osob je lhotejný. Může být klidně jenom jedna.“

Máte s podobným typem divadelního textu již nějaké zkušenosti, nebo jste zvyklá spíše na přesné postavy a dramatický vývoj hry?

Spíše jsem zvyklá na vámi popsanou klasiku. Ale již jsem pracovala například i s koláží různých textů, kde jedním z nich byla báseň psaná pouze v citoslovcích. Či jsem v loňském roce zkoušela dokumentární divadelní projekt (na téma vlajkonosů/hooligans), který se skládal z útržků právních paragrafů a vyhlášek, úryvků kazuistických studií, televizních reportáží, definic odborných termínů, nahrávek autentických rozhovorů aj.

Ráda v divadle experimentujete?

Jak kdy a jak s čím. Myslím, že experimentem se může tvůrce posunout vždy o něco dále, poznat a prozkoumat věci, které by mu jinak byly skryté. Je to výzva pro sebe sama, zkoušet si něco jinak než doposud. Začít přemýšlet jiným způsobem. Někdy se ale ráda držím jistot, pokud je potřebuji. Experimentovat násilně mi přijde zbytečné.

O co se při inscenování hry, tedy při režijní práci, nejraději opíráte?

Především o společnou práci a komunikaci v rámci užšího inscenačního týmu. Tedy o autora/dramaturga, herce, scénografa... Myslím, že jedna hlava může vymyslet krásné věci, ty ostatní je pak mohou dále rozvíjet. Ta výměna a konfrontace názorů, pohledů a nápadů se může neustále vzábit. Na mně jako režisérovi pak samozřejmě zůstává odpovědnost za počáteční nasměrování, průběh a výsledný tvar.

Studujete brněnskou JAMU. Teprve vás čeká absolventská inscenace ve Studiu Marta?

Ano. Ze všech mých kolegů z ateliéru jdu na řadu jako poslední. Ostatní již budou mít své absolventské inscenace na repertoáru Marty. Nás čeká zkoušení od poloviny února. Na inscenaci budu spolupracovat se svým kolegou dramaturgem Šimonem Petákem, se kterým jsem se již na mnoha projektech během našeho studia setkala. Ten také přišel s návrhem divadelně zpracovat Grottesku od Kurta Vonneguta. Premiéra je naplánovaná na 3. dubna.

K čemu jste svými pedagogy vedena, dávají vám volnost, nebo vaše režijní způsoby výrazně ovlivňují?

Rozhodně z nás nechtějí mít své malé kopie. To by bylo zbytečné. Spíše usilují o to rozvíjet a usměrňovat náš osobní pohled, přístup a názor na divadlo. Naše vidění a tvůrčí práci.

Před nástupem ke studiu režie jste již vystudovala jiné obory. Jaké? Vnímáte to jako výhodu? Často se říká, že díky takovým zkušenostem může být režisér rychleji vyzrálým tvůrcem, neboť již má více z čeho čerpat...

Na Univerzitě Palackého v Olomouci mám za sebou studium magisterského oboru Teorie a dějiny dramatických umění (pod názvem se skrývá divadelní a filmová věda) a studium bakalářského oboru Speciální pedagogika se zaměřením na dramaterapii. Čerpat a inspirovat se dá mnohým, nejen předchozím studiem. I když je pravdou, že jsem se věnovala oborům, které se divadla týkaly či s nimi byly úzce spjaty. Z obou škol jsem tak měla možnost si přenést mnohé i do své režijní práce.

A otázka na závěr: Máte již nějakou zkušenost se specifickou divadelní formou scénického čtení? A jak vám vyhovuje?

Během studia jsem již na škole nějakými scénickými čteními prošla. Nikdy se však nejednalo o takto rozsáhlou záležitost. Sama spíše inklinuji k přesné a propracované finální inscenační podobě. Nedokonalost a úplná nedotaženost oproti klasické divadelní inscenaci mě občas vnitřně mučí. Myšleno v dobrém... Vždy mě mrzí, když vidím, jak by se s tím dalo dále pracovat... Na druhou stranu je ta odlišnost práce v mnohém přínosná. A věřím, že tomu tak bude i v případě pardubického zkoušení! **ZdJ**

SPONZOR POŘADU:

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

O prvním adventním víkendu jsme divákům s předstihem nadělili jeden vánoční dárek – premiéru divadelní podoby kultovního britského seriálu **Jistě, pane ministře**, kterou na prkna Městského divadla uvedl režisér Petr Novotný. Především vynikající představitelé hlavních rolí Petr Dohnal, hostující Petr Kostka a Milan Němec divákům v sobotu 5. prosince poprvé podkryli zákulisí nejvyšších politických kruhů, které se ani po třiceti letech od premiéry televizní série BBC vůbec nezměnilo. Potlesky na otevřené scéně i dlouhotrvající děkovačka byly jednoznačným důkazem úspěchu premiéry, která všudypřítomné vážné téma politiky alespoň na pár hodin příjemně zlehčila.

RaS

M. NĚMEC V ROLI OSOBNÍHO TAJEMNÍKA MINISTRA HACKERA, **JISTĚ, PANE MINISTŘE**, FOTO J. VOSTÁREK

NA TVÁŘÍCH ŘEDITELE DIVADLA PETRA DOHNALA ZTVÁRNĚJÍCÍHO MINISTRA HACKERA I REŽISÉRA HRY PETRA NOVOTNÉHO BYLA ZNÁT ÚLEVA A ZÁROVEŇ RADOST Z ÚSPĚCHU PREMIÉRY.

GRATULACI OD KRISTINY ŽANTOVSKÉ, AUTORKY VÝNIKAJÍCÍ DRAMATIZACE, I VŠEOBECNÝ HLUBOKÝ OBDÍV SI ZA SVŮJ HERECKÝ VÝKON DOZAJISTA ZASLOUŽIL HOSTUJÍCÍ PETR KOSTKA.

LÁŠA ŠPINER A MILAN NĚMEC UKÁZALI, ŽE ZATRACOVANÉHO BÍLÉHO PEČIVA SE NETŘEBA BÁT.

DOBROTÁM Z POPREMIÉROVÉHO RAUTU NEODOLALY ANI DÁŠA NOVOTNÁ A JINDRA JANOUŠKOVÁ.

NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE SE UVOLNĚNĚ BAVILY I MARTINA SIKOROVÁ S HOSTUJÍCÍ HELENOU PLECHÁČKOVOU.

NA ZDAR PREMIÉRY SI MUŠELI PŘÍPÍT TAKÉ TVŮRCE PŮSOBIVÉ SCÉNY IVO ŽÍDEK A ZDENĚK RUMPÍK.

FOTO J. SEJKORA

Ředitelující herec PETR DOHNAL alias ministr razítek

M. NÉMEC, P. DOHNAL A P. KOSTKA, JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁŘEK

A je to tady! Můj první rozhovor v ředitelně... Ačkoli vlastně ne úplně první. Ale rozhodně první publikovaný! Přípravy na premiéru inscenace Jistě, pane ministře právě vrcholily a mně se na začátku tzv. generálkového týdne podařilo vpsovat do věčně nabitého rozvrhu PETRA DOHNALA, ředitele a herce v jedné osobě, abych s ním pro vás udělala rozhovor především o jeho nejnovější hlavní roli Jamese Hackera. Vy si nyní můžete mimo jiné přečíst, jaké to je být ministrem, hercem, ředitelem divadla a zároveň Petrem Dohnalem, jenž nedávno oslavil půlkulaté narozeniny.

Petře, začneme tedy přímo od tématu, které se nabízí – od hry a vaší nové inscenace. Čím je dnes a v našich končinách aktuální adaptace britského seriálu z 80. let?

Myslím, že pro nás je to teď hodně aktuální téma. Začínáme se potýkat s problémy Evropské unie úplně stejně, jako se s ní potýkali Angličani v 80. letech, kdy vlastně unie vznikala a my jsme o ní ještě neměli ani páru. Jsem si jistý, že diváci od prvních vět poznají, o co se jedná, protože ty příběhy, ať už jde o evropský párek nebo třeba v současné době u nás o rum, jsou skutečně velmi aktuální.

Sledoval jsi někdy známý seriál, který je předlohou hry?

Myslím, že to ani není seriál ke sledování, jsou to vlastně rozehrané vtipy, které se dají zhlédnout nárazově. To je totéž, jako třeba když někdo sleduje Mr. Beana – nemusí vidět úplně všechny díly a může se dívat i na přeskáčku. A naše hra je zajímavá v tom, že jde o spojení těch několika, podle mého

názoru velmi šťastně napsaných scének do nějaké logiky a smysluplného příběhu. Seriál jsem sledoval, znal jsem ho, ale ne nějak detailně.

A ten typ humoru je ti blízký?

Ano, velmi. Tak jako se mi líbí suchý anglický humor právě na Mr. Beanovi nebo třeba Monty Pythonech.

Čím je pro tebe role Jima Hackera přitažlivá? Co tě na ní baví, nebo naopak s čím máš problém?

Problém mám hlavně s tím, že je tam moc textu – asi 77 stránek velmi hustě psaných. Navíc je to komplikovaný text, nejde o úplně běžný jazyk, ale spíš určitý druh politického jazyka, kterým dnes naši politici hovoří. Sám Hacker se ve hře ptá, jakým jazykem to je vlastně napsané, že tomu nerozumí. A je pravda, že když dnes posloucháme politiky, tak se mnohdy těžce dobíráme toho, co vlastně chtěli říct. Navíc text se musí říkat naprosto přesně a přirozeně, protože právě v tom je ten humor a vtip. Proto je to těžké, ale zase naopak i lákavé, dráždivé a zábavné. Je to výzva.

Báhem inscenace probíhá rekordní počet přestavb, je tvoje role náročná třeba i fyzicky?

Přestavby jsou náročné, ale spíš psychicky – soustředit se na to, co je po čem a před čím, protože inscenaci jsme zkoušeli hodně na přeskáčku. Jednotlivé scény jsou velmi krátké, protože to jsou právě ty rozehrané situace a více-méně vtipy, které jsou pointované nebo přecházejí do další situace, ale v jiném čase a prostoru. Což je dáno tím, že předlohou hry je televizní seriál, kde jsou střihy samozřejmě velmi jednoduché – jedno prostředí okamžitě střídá jiné. Na jevišti se to ale musí nějak scénicky pojmout a myslím si, že režisér Petr Novotný s výtvarníkem Ivo Židkem vymysleli technologii, která je velmi zajímavá a třeba pro mě i překvapivá. Téměř okamžitě se objevujeme v jiném prostředí, které se za námi kompletně přestaví. Sám jsem zvědav, jak to bude fungovat a jak to budou vnímat diváci, ale myslím si, že pro nás herce už to bude zcela přirozené.

Jen dva týdny po premiéře Jistě, pane ministře uvede VCD premiéru komedie Rodinný podnik. Je to náhoda, že obě současné připravované komedie jsou si do jisté míry velmi podobné? Mám na mysli ústřední téma korupce, lží, prospěchářství nebo právě i stavbu komedií samotných, co se např. principu filmové střihovosti týče.

To, že se nám někdy stane, že jdou proti sobě dvě podobné komedie, je záležitost spíš technologie – například se domlouváme s jednotlivými tvůrci na dramaturgickém plánu a termínech premiér. Pro běžného diváka to samozřejmě význam nemá, protože ten dostane vše v daném mixu, který obsahuje někdy více komedií pohromadě a někdy více náročnějších titulů, ale víceméně se dobere toho, že uvidí úplně všechno. A co se týká toho tématu, myslím si, že s námi teď hodně hýbe a že se jím hodně zabýváme a vnímáme ho.

Politika ovlivňuje náš život čím dál víc a samozřejmě my se snažíme jejímu sevření nějak bránit. Právě tohle téma nás zajímá a baví a myslíme si, že může diváka nějakým způsobem obohatit.

Ty jako ředitel divadla jsi vlastně taky tak trochu ministr administrativy...

(SMÍCH) Takový ministr razítek.

A jednáš často například s představiteli města. Můžeš teď uplatnit nějaké zkušenosti z praxe?

Na takový tenký led se radši pouštět nebudu, to by mohlo vést ke katastrofě! (SMÍCH) Ale samozřejmě že ty principy jsou velmi podobné a že je zná vlastně kdokoli, kdo se setkává s politikou a především s administrativou, která vše ovládá. Je to spíš o tom, jak úředníci ovládají politiky a ne politici úředníky, což vidím téměř při každé změně tady na radnici nebo na krajském úřadu. Úředníci mají skutečně v tomto směru zásadnější slovo než politici, kteří jdou do úřadu s určitými ideály. Někdy to může být dobře, někdy špatně, ale vždy je to o síle politiky, jak si s tím poradí. Ale myslím, že v případě naší hry je podobnost s příběhy čistě náhodná.

(SMÍCH)

Jestli se nepletu, tohle je tvá sedmá role na současném repertoáru...

No vidíš, to ani sám nevím... (SMÍCH)

Jsi tedy velmi vytížený herec. Jak to zvládáš společně s ředitelským postem a tou kupou razítek?

Je pravda, že v současnosti je to asi maximum, co můžu zvládnout. Hodně to pociťuju právě teď při generálkách, kdy mám ještě navíc každý den představení, a to poměrně těžká představení, protože tam hraju velké role. Takže jsem vlastně sám zvědav, jak to zvládnou. Ale energii zatím mám a jsem naštěstí zdravý, tak doufám, že to půjde. Běžně se snažím nezkoušet víc než dvě role do roka, protože bych toho víc nezvládal. To, že mám teď hodně představení, je dáno tím, že jde o úspěšné inscenace z předchozích let, které se hrají už delší dobu, jako například Bláznivě nůžky, které jsou na repertoáru už 7 let. Také to souvisí se současnou situací v souboru – chybí nám „středníci“ – herci v této věkové kategorii, i když se je snažíme doplňovat. Letošní sezónou, kdy přišel Milan Němec a Tomáš Lněnička, se tahle kategorie posílí, bude to barevnější a zajímavější a já nebudu muset tolik hrát. (SMÍCH) →

P. DOHNAL A H. PLECHÁČKOVÁ, JISTĚ, PANE MINISTRE, FOTO J. VOSTÁŘEK

Co se ředitelování týká, hodně můžu dohnat po večerech, po nocích, ale není to zas tak dramatické, protože jsem si vybral také své spolupracovníky – zodpovědné a kvalitní lidi, na které se mohu spolehnout. Práci pak skutečně jen řídím a nemusím ji dělat za ně, což se někdy ve vedoucích funkcích stává.

Moc volného času ti tedy nezbyvá...

Volný čas tím určitě trpí, ale to mi celkem nevadí, protože mě divadlo baví a šel jsem k divadlu proto, abych ho hrál. A to byla také jedna z podmínek, když jsem nastupoval do funkce ředitele. Vždycky říkám, že jsem ředitelující herec a ne hrající ředitel. A myslím, že tyhle dvě profese se mi vzájemně propojují. Jako herec sám vidím, co se kde děje,

jak se každý kolega připravuje a jak pracuje osvětlovač, zvukař, technikář... Zkrátka všechno to podstatné, co tvoří divadelní představení, mám na dosah a doufám, že i díky tomu vše dobře funguje. S tím souvisí pak i obchod, výroba scény, kostýmů atd. Všechno vidím přímo z pohledu herce a ten pohled je nenahraditelný, protože z kanceláře bych to určitě takovým způsobem vidět nemohl. Takže i když jsem hercem na jevišti, pořád jsem ředitelem. Což je vlastně ještě odpověď k minulé otázce.

Ty zkrátka odpočíváš prací...

Asi tak je, určitě. Když jsem tady v ředitelně, komunikuji například s našimi partnery, kteří divadlo finančně podporují, s politiky, s dramaturgy, s režiséry... Na jevišti je to samozřejmě úplně

jiná činnost, jiný druh soustředění, kterým se musím od předešlého odpoutat, což je pro mě jistý druh relaxu a odpočinku. A naštěstí ho mám profesionální. Je to radost mít koníčka jako profesi.

Můžeš prozradit, jak jsi oslavil svoje nedávné narozeniny?

Úzký kruh, nebo velká oslava?

Na velké oslavy moc nejsem. Nemám rád ostentativní oslavy, protože to pak nutí ostatní k nějakým vyjádřením nebo gratulacím, které třeba nejsou úplně upřímné. Dělán to tak, že spontánně po nějakém představení dám možnost kolegům posedět společně v klubu a popovídat si. Takže kdo chtěl, přišel. Manželka upekla vepřová kolena na pivo, dobře jsme pojedli, popili, poseděli a bylo to příjemné.

AnH

Zajímavá místa v předplatném na rok 2016

Abonmá nového roku je sice již téměř uzavřené, pro velký zájem jsme však pro předplatitele uvolnili ještě několik mimořádně atraktivních míst v hledišti – dokonce i v přízemí! Být se ale nemusíte ani stále oblíbenějšího druhého balkónu, odkud je díky výborné akustice a nejmodernější zvukové technice slyšet stejně dobře jako z přízemí. Navíc představení jsou odsud vidět i ve větším celku, což je třeba u muzikálů s tanečními choreografiemi výhodou. Pokud tedy vy či vaši známí chodíte rádi do divadla, ale občas nemůžete sehnat vstupenky, pořáďte si **PŘEDPLATNÉ**, které je cenově výhodné, zaručuje pravidelnou návštěvu představení bez čekání na vstupenky a navíc obsahuje celou řadu dodatečných bonusů! Jestli abonmá do divadla již máte, pozvěte do divadla i své příbuzné či kamarády. Příjemné kulturní zážitky sblíží!

Divadlo nabízí celou řadu různých typů abonmentních cyklů – **dopolední** od 10.00 hodin, **seniorské** od 18.00 hodin, **klasické** od 19.00 hodin, **speciální předplatné** s výběrem čtyř divácký nejoblíbenějších titulů, **předplatné pro fajnšmekry** pro náročnějšího diváka či **kupónové abonmá** s možností volného výběru představení.

Podrobnější informace o všech typech předplatného získáte v předprodeji vstupenek za divadlem, na tel. č. 466 616 432/402 nebo v sekci **PŘEDPLATNÉ** na internetových stránkách divadla www.vcd.cz.

RaS

I VY SI MŮŽETE VYBRAT SVÉ STÁLÉ MÍSTO V HLEDIŠTI, FOTO M. KLÍMA

16.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

MĚSTSKÉ DIVADLO

PO	25.1.	19:00	R. Hawdon / DOKONALÁ SVATBA	SOUTĚŽ
Situační komedie o tom, že pravá láska nakonec zvítězí, akorát se musí zjistit, která to je. Režie M. Doleželová a R. Vencel. Městské divadlo Zlín				
ÚT	26.1.	18:00	M. Delaporte – A. de La Patellière / JMÉNO	SOUTĚŽ
Vtipná, krutá, dojemná i chytrá hra z rodu rychlopalných konverzaček o mužích, ženách a jejich vztazích. Režie P. Gazdík. Městské divadlo Brno				
ST	27.1.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	SOUTĚŽ
Východočeské divadlo Pardubice				
ČT	28.1.	19:00	L. Klíma / LIDSKÁ TRAGIKOMEDIE	SOUTĚŽ
Groteskní satiricko-ironické podobenství o ztroskotání velkolepých mladických snů v přízemní šedi života. Režie H. Burešová. Divadlo v Dlouhé, Praha				
PÁ	29.1.	19:00	J. Janků – P. Svojtka / V+W REVUE	SOUTĚŽ
Hudební revue, která připomíná slavnou éru Osvobozeného divadla a jeho dva legendární protagonisty. Režie P. Svojtka. Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha				
SO	30.1.	19:00	P. G. Wodehouse – O. Šubrtová / ZAVOLEJTE JEEVESE	SOUTĚŽ
Divadelní podoba knihy oblíbeného anglického humoristy, jejímž hrdinou je důvtipný komorník Jeeves, předobraz českého Saturnina. Režie M. Schlegelová. Jihočeské divadlo, České Budějovice				
NE	31.1.	19:00	Molière / ŠKOLA ŽEN	SOUTĚŽ
Klasická komedie o tom, že... s ženou se oženit je přece hrozný risk! Režie I. Rajmont. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec				
PO	1.2.	20:00	GALAVEČER SMÍCHU	
Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT. Moderují H. Čermák, P. Janečková, V. Macková a J. Ondrušková.				

NE	14.2.	16:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI	EPILOG
			Muzikál o maturitní třídě premiantů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK při VČD	
ST	17.2.	19:00	D. Doubt / ZÁSEK	EPILOG
			Hra o lidech, kterým se zastavil výtah. Režie I. Trojan. Dejvické divadlo, Praha	
PÁ	19.2.	19:00	J. Cimrman – Z. Svěrák – L. Smoljak DLOUHÝ, ŠIROKÝ A KRÁTKOZRAKÝ	EPILOG
			Pohádka, která u dětí propadla. Režie L. Smoljak. Divadlo Jára Cimrmana, Praha	
PO	29.2.	19:00	J. Holcman – K. Steigerwald CENA FACKY ANEB GOTTWALDOVY BOTY	EPILOG
			„Cimbálmuzikál“ podle povídkové knihy zlínského soudce a spisovatele. Slovácko 50. let minulého století a Slovácko dnes. Režie B. Rychlík. Slovácké divadlo, Uherské Hradiště	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PO	25.1.	17:00	T. Novotný / QUEENSLAND	
			Detektivní komedie ze staré dobré Anglie. Divadlo Tří, Pardubice	
ÚT	26.1.	20:30	D. Greene / 8 GB TVRDÝHO PORNA	
			Citlivá komedie nahlížející do soukromí lidí, kterým ve štěstí brání strach z intimity a kteří se neumějí odhalovat. Režie P. Hašek. Divadlo Letí, Praha	
ST	27.1.	19:00	M. Myllyaho / CHAOS	
			Drsná komedie o třech třicátnících, které ztrácejí kontrolu nad svými životy a nakonec skončí v totálním chaosu. Režie J. Bábek. Komorní činohra, Praha	
ČT	28.1.	17:00	J. Verne – V. Peřina / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	
			Hudební komedie podle slavného románu. Režie K. Baranowska. Divadlo A. Dvořáka, Příbram	
PÁ	29.1.	17:00	J. Buchan – A. Hitchcock – P. Barlow / 39 STUPŇŮ	
			Ironická detektivní komedie s prvky grotesky inspirovaná klasickým špiónážním filmem. Režie M. Tyc. Buranteatr, Brno	
SO	30.1.	17:00	V. Kracík – M. Mužik / DRUHÝ ŽIVOT VERONIKY	
			Třicátnická komedie o tom, kde jsme mohli být, kdybychom tenkrát udělali něco jinak! Režie V. Kracík. Divadlo Tramtarie, Olomouc	
NE	31.1.	15:00	J. Frič & kol. / O HEZKÝCH VĚCECH, KTERÉ ZAŽÍVÁME	
			Sociálně angažované pásmo o setkávání a sdílení. Padesát odstínů dobra... Režie J. Frič. Divadelní soubor Masopust, Praha	
		20:00	kol. / 1 000 VĚCÍ, CO MĚ SEROU aneb TVOJE BÁBA JE KOMEDIE	
			Kulturní internetový blog, nositel ceny Křišťálová lupa, konečně na divadle! Režie F. X. Kalba. Divadlo pod Palmovkou, Studio Palmoffka, Praha	
PO	1.2.	18:00	VÁCLAV KOUBEK	
			Koncert osobitého písničkáře a harmonikáře, spisovatele, herce i režiséra.	

ČT **11.2.** 17:30**B. H. Thorsson / TÁTA (ONE MAN SHOW)****EPILOG**

Humorná zpověď novopečeného otce. Světově úspěšná komedie o mužích a ženách, ve které se každý najde. Režie E. Kudláč. **Agentura R. Pomajba**

20:00

TÁTA (ONE MAN SHOW)**EPILOG**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Více informací o jednotlivých komediích i o zde neuvedených dopoledních představeních pro školy, o dalším doprovodném programu, fotografie a zákulisní perličky naleznete na stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz.

KULIČKIÁDA SMÍCHU

CVRNKÁNÍ KULIČEK V ZIMĚ A NA LEDĚ?! ANO! BLÁZNIVÉ, ALE ZÁBAVNÉ!

**NEDĚLE 24. LEDNA OD 13.00 HODIN
V MALÉ HALE TIPSPORT ARENY PARDUBICE**

Letos se již poštěstí utkatí herci a zaměstnanci divadla s hráči všech věkových kategorií. Zúčastněte se soutěže a vyhraďte zajímavé ceny!

Více informací najdete na:
www.festivalsmichu.cz/kulickiada

SPOLUPOŘÁDÁ ROZVOJOVÝ FOND PARDUBICE A. S.
ZA PŘÍSPĚNÍ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNY MINISTERSTVA VNITRA ČR
A FIRMY NOVOTNÝ – PARDUBICKÝ ZDOBENÝ PERNÍK

VYHRAJ VSTUPENKY NA FESTIVAL!

Soutěžní klán o titul Komedie roku 2015 je za dveřmi. Pojdte si s námi také zasoutěžit! Na našich webových stránkách www.vcd.cz pod ikonou **SOUTĚŽ** naleznete dvě téměř totožné fotografie, které se liší v pěti detailech. A to právě bude váš úkol – **nalézt pět nenápadných rozdílů**. Pokud budou vaše zasláné odpovědi správné, dostanete se do slosování o dvě vstupenky na některou z komedií doprovodného programu, které jsou stejně kvalitní jako komedie hlavní sekce GRAND Festivalu smíchu. Z nabízených titulů na Malé scéně ve dvoře si určitě každý vybere!

Jestli tedy jste soutěživí, tak s chutí do toho! Soutěž uzavřeme v pondělí 18. ledna dopoledne a poté ze správných odpovědí vylosujeme jednoho šťastlivce, který se půjde pobavit na festival. Pozor, z jedné e-mailové adresy započítáváme jen jednu odpověď! Hodně štěstí!

RaS

V DOPROVODNÉM PROGRAMU UVIDÍTE MIMO JINÉ KOMEDIÁLNÍ PÁSMO
O HEZKÝCH VĚCECH, KTERÉ ZAŽÍVÁME – PADESÁT ODSŮNŮ DOBRA
V PODÁNÍ SOUBORU MASOPUST.

Nikdy mě to nepřestane bavit

aneb Moje výjezdy za nejlepšími komedii

DRAHOMÍR VĚNĚ GFS JANA UHEROVÁ, FOTO J. SEJKORA

Na XVI. ročník GRAND Festivalu smíchu jsem se začala připravovat velice brzy, už začátkem března jsem se vydala do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. A ejhle, byla to velmi povedená premiéra dramatisace britského románu **Zavolejte Jeevese**. Když jsem pak psala paní režisérce, že se mi inscenace moc líbila, prozradila, že herec, který hrál hlavní roli, měl vysokou horečku a v zákulisí vládla panika a stres. Všichni doufali, že tu hru alespoň dohrají. Musím říct, že na kvalitě představení se to nijak nepodepsalo.

Posílena tímto úspěchem, vyrazila jsem za týden do Městského divadla Brno, kde mě upoutala současná francouzská konverzačka **Jméno**, která není povrchní, ale nabízí několik nečekaných zvratů a překvapivých point. „Tak fajn, během pár dní vybrané dvě komedie,“ řekla jsem si, protože když vidím dobře udělaný kus, trůfám si říct, že za ta léta už poznám, jestli je to kandidát na finální výběr.

Další týdny však už tak úspěšné nebyly. A tak jsem viděla spoustu dobrého, průměrného i výborného divadla, dohromady 37 komedií, z nichž jsem později do soutěžní přehlídky vybrala sedm nejlepších. Navštívila jsem i mnoho divadelních domů či klubů, kde se líhne současné moderní divadlo, kde vznikají zajímavé projekty ambiciózních mladých herců, a něco z toho jsem nasmlouvala do nesoutěžního programu. Začátek této sezóny se nesl ve znamení krásného teplého počasí, a tak jsem se intenzivně pustila do dalších výjezdů. Cesty napříč republikou byly dlouhé a provázely je dopravní zácpy a kolapsy, ale krajina probarvená nadcházejícím podzimem byla krásná a výlety někdy zábavné a vtipné. To když nás v cíli čekala dobrá komedie. Šestkrát jsem byla v Ostravě a navštívila jsem všechna tamní činoherní divadla, několikrát jsem se zatoulala do Brna a Prahy. Nejdělsí a snad i nejhorší cesta je tradičně do Zlína, ale tentokrát byla spojená se zajímavou, tak

trochu brutální verzí komedie **Dokonalá svatba**, kterou si naši diváci asi pamatují z nastudování pardubického souboru, tehdy pod názvem **Úžasná svatba**.

Byla jsem v Mostě, opakovaně v Jihlavě a na Kladně, dvakrát v Liberci, třikrát v Trdci Králové. Komedii **Škola žen** jsem viděla ve třech podobách ve třech divadlech. Jednu z verzí uvidí i naši diváci.

V nesoutěžní nabídce se čas od času objeví skvělý brněnský soubor **Burantear**, tentokrát jsem neodolala a viděla hned dvě jeho produkce. Tu druhou, komedii **39 stupňů**, jsem však neviděla celou. Ne protože by nebyla vtipná, právě naopak, herec Michal Isteník byl jako vždy okouzlující a zábavný, ale právě on byl důvodem, proč se představení nedohrálo. Během hry se zranil elektrickým proudem a vynucené přerušení představení, které vypadalo jako dopředu domluvená recesistická legrace, bylo korunováno přijezdem sanitky záchranné služby. Komedii režíroval Mikoláš Tyc, který bude v našem divadle inscenovat hru **Bílá nemoc**, proto to mě, ředitele divadla Petra Dohnala a Jindru Janouškovou, kteří byli se mnou, velmi mrzelo. Naštěstí všechno dobře dopadlo a herce po pár hodinách propustili z nemocnice. A já tedy doufám, že v Pardubicích uvidím už inscenaci celou!

Na konci října jsem obvolala šest divadel, kterým jsem nabídla hostování v soutěžním programu festivalu, a během pár dní jsem poskládala repertoár. Ze dvou českých, dvou francouzských a tří britských komedií si určitě vybere úplně každý. A vím, že jsou i diváci, kteří chtějí vidět celou nabídku, což je skvělé, protože se jich pak zeptám na jejich názor.

Během prvních pár dní byla některá představení téměř zcela vyprodaná, třeba Městským divadlům pražským stačily dva dny na to, aby byla jejich **V+W Revue** rozebraná. Od několika uměleckých šéfů jsem si vyslechla, že je pro jejich soubory ctí na našem festivalu hostovat. To určitě svědčí o dobrém kreditu festivalu i o smyslu dlouholetého úsilí početného týmu, který tuto jedinečnou kulturní událost organizuje. Protože v tuto chvíli na soutěžní představení zbývá už jen velmi málo vstupenek, chci upozornit také na nesoutěžní nabídku, jež je rovněž velmi kvalitní, zábavná a inspirativní. Myslím, že je dobře, že naši diváci budou mít možnost poznat

soubor Masopust, komedie divadel Letí, Komorní činohry či Tramtarie. Buranteatr a Divadlo Tří už u nás mají své stálé diváky, ale já doufám, že i oni si najdou cestu také k dalším, pro ně neznámým souborům. Určitě je na co se těšit! Dobrá zpráva nakonec – právě jsme obdrželi informaci, že **Galavečer smíchu**, zábavný pořad s udílením festivalových cen, bude stejně jako loni přenášet Česká televize v posunutém přímém přenosu, což je velmi zavazující záležitost. A stresující, samozřejmě! Věřím, že se budeme moc opířt o moderátora a herce Hynka Čermáka, vedle kterého se na jevišti objeví Petra Janečková, Jana Ondrušková a Veronika Macková. A že spolu

s herci Městských divadel pražských, Divadla v Dlouhé, Městského divadla Brno a dalších vytvoří příjemný a nezapomenutelný večer.

A přidavkem ještě malý bonbónek – v jednom z prosincových dílů AZ-kvízu se moderátor ptal, co znamená zkratka GFS, s tím, že lehce napověděl jarní přehlídku divadelních komedií. A pan Karel z Brna znal správnou odpověď – GRAND Festival smíchu. No co říct? Prostě to zahřeje na srdci! To, že se festival stane soutěžní otázkou, je skvělé a správná odpověď potěší dvojnásobně.

Takže na viděnou v Městském divadle či na Malé scéně ve dvoře!

JaU

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYL MALÝ! ANEBO *Tomáš Lněnička*, JAK HO NEZNÁTE...

DŮKAZ, ŽE SPORTOVNÍ VLOHY A KUCHARŠKÝ TALENT JSEM MĚL UŽ OD ÚTLÉHO DĚTSTVÍ!

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Mít za zády ekonomicky silného generálního partnera dodává sílu, jistotu, pocit stability i další pozitivní energii do nikdy nekončící práce na přípravě nových a nových inscenací pro diváky. Proto nás velmi těší, že můžeme oznámit, že do nového roku vstupujeme s novým generálním partnerem, kterým se od 1. ledna 2016 stává společnost SYNTHESIA. V čele významného pardubického zaměstnavatele s téměř stoletou tradicí stojí generální ředitel ING. JOSEF LIŠKA, kterého jsme na počátku naší po letech obnovené spolupráce požádali o krátký rozhovor.

Pane řediteli, společnost Synthesia je v Pardubicích natolik známá, že ji netřeba blíže představovat. Mohl byste přesto přiblížit její současnou tvář?
Souhlasím s vámi. Společnost Synthesia je na Pardubicku dobře známá, koneckonců i díky bohaté historii – v letošním roce jsme oslavili již 95 let od jejího založení. Naše společnost je předním

evropským výrobcem kvalifikované chemie, který úspěšně dodává své výrobky do více než 60 zemí celého světa. Zaměřujeme se na výrobu organických pigmentů a barviv, průmyslové a vojenské nitrocelulózy, účinných látek do farmacie, ochrany zemědělských plodin, stabilizátorů střešních prachů a mnoha dalších.

Čím vás divadlo přesvědčilo o tom, že si zaslouží vaši opětovnou nemalou podporu?
Synthesia se řadí se svými 1 650 zaměstnanci k největším zaměstnavatelům v regionu, a chceme zde proto také působit jako dobrý soused. Na poli sportovním jsme aktivní v podpoře pardubického mládežnického basketbalu, ohledně charitativní spolupráce je známe naše partnerství se školou Svítání pro mentálně postižené děti. Chceme ale také podporovat pardubickou kulturu, a proto je nám ctí, že můžeme být od roku 2016 generálním partnerem tak prestižní instituce, jako je Východočeské divadlo.

Co kromě stoleté historie pojí Synthesii a Východočeské divadlo?

V našem regionu asi těžko najdeme významnější „společnost“, které by nás provázely téměř století. Jak VČD, tak Synthesia významně formovaly dění v našem městě, k oběma se vážou silné osobnosti. Troufám si tvrdit, že bychom těžko hledali Pardubáka, který nikdy nebyl ve vašem divadle nebo který by neznal někoho zaměstnaného v Synthesii. S trochu nadsázky se dá říci, že naše chemička může obohatit občany Pardubic finančně, Východočeské divadlo duševně a kulturně.

Leden je v Pardubicích ve znamení smíchu a legrace, neboť divadlo hostí GRAND Festival smíchu. Je prostor pro zábavu i za branami vaší společnosti?

Uznávám, že pojem „chemická výroba“ nepůsobí moc dojmem třeskuté zábavy, ale nemyslím si, že bychom se v tomto směru nějak lišili od jiných zaměstnavatelů. Pracovní povinnosti jsou specifické, ale i zde platí, že s dobrou náladou a přátelským duchem se pracuje mnohem lépe a příjemněji.

Najdete si vy osobně čas na kulturu? Co vám divadlo dává?

Zde musím bohužel konstatovat, že volný čas je u mě velmi cenná deviza, ale pokud jej trochu zbyde, Východočeské divadlo je vždy skvělou volbou. Již jen vstup do jeho nádherné secesní budovy má na mě blahodárné účinky. Samotné divadelní představení bývá zpravidla sázkou na jistotu, člověk se u vás vždy skvěle pobaví, dojde nebo najde čas na zamyšlení.

Děkuji vám za rozhovor a společnosti Synthesia za započatou, doufáme dlouhodobou podporu.

RaS

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

PŮVABNÁ HEREČKA, MASÉRKA A ESOTERIČKA V JEDNOM!

Taková je herečka **VERONIKA MACKOVÁ**, kterou vyzpovídal její „skorospolužák“ **JOSEF LÁSKA**.
Přečtěte si jeho exkluzivní rozhovor a dozvíte se víc!

ANH

Pepa: Pro mě je tohle úplně první rozhovor z poziceredaktora, byť mi k tomu teda teď přinesli pivo, takže je to dobrý... A jak ty jsi na tom s rozhovory?
Verča: Nó, nedávala jsem zas tolik rozhovorů a vždycky jsem z toho nervózní, abych řekla to, co mám opravdu na mysli.

Pepa: Se mnou být nervózní nemusíš... Abychom to nějak uvedli – odkud jsi?
Verča: Jsem z Havířova, teda z Uherského Hradiště, ale bydlela jsem celý život v Havířově. A teď už zase ne.

Pepa: Nebudu se tě ptát, kolik ti je let, protože to je neslušný, ale můžu se tě třeba zeptat, kolikátou zimu už teď prožíváš...?
Verča: (SMÍCH) Dobře na to jdeš, Pepo! Bude to dvacátá první.

Pepa: Chtěl jsem se zeptat na tvoje začátky – co škola? Kam jsi chodila na základku?

Verča: Chodila jsem hned vedle baráku první tři roky na takovou obyčejnou základku. A jelikož jsem byla hrozně nadaná, přestoupila jsem na jazykovku na druhou stranu Havířova.

Pepa: Pak jsi studovala konzervatoř. Jak tě to napadlo?

Verča: Hrála jsem na klavír a chodila na zpěv a do dramaťáku, tak jsem se rozhodla zkusit to na „konzervu“ do Ostravy.

Pepa: A v Ostravě jsi byla jak dlouho? Hrála jsi tam?

Verča: Čtyři roky. První hostovačku jsem dostala s holkama z ročníku, a to byla Její pastorkyně v Divadle Jiřího Myrona, kde Gabča Mikulková od Honzy Musila hrála Její pastorkyni. Potom byla Balada pro banditu v Národním divadle moravskoslezském, Divadlo loutek, Komorní scéna Aréna a Shakespearovské slavnosti (Marná lásky snaha).

Pepa: A pak?

Verča: Pak jsem udělala s přehledem maturitu a šla jsem k vám do Prahy. Potřebovala jsem z Ostravy zmizet – chtěla jsem změnu, prostě Praha je Praha. Když jsem přešla na Pražskou konzervatoř, hned na začátku jsem dostala Roztomilého člověka, kde jsme spolu hráli, a musím říct, že tvůj ročník mi nějak sedl líp než můj, nevím proč, ale hned jste mi padli do oka.

Pepa: No, my jsme byli výjimečněj ročník... (SMÍCH)

Verča: A když jsem dodělávala šesták, byla jsem už v angažmá v Pardubicích.

Pepa: Když jsi studovala v Ostravě, bydlelas tam?

Verča: Ne, dojížděla jsem z Havířova, bylo to asi 20 minut vlakem.

Pepa: A tady v Pardubicích jsi bydlela, když jsi tu začínala hrát? Teď už tady zase nebydlíš...

Verča: No, když jsem začínala, tak jsem tu nebydlela, ale když jsem dostala angažmá, rozhodla jsem si v Pardubicích pořídit byt – garsončku moji. No a potom shodou okolností díky vztahu jsem se zase přestěhovala do Prahy.

Pepa: A když bys to měla srovnat – co ti sedne nejvíc? Praha? Havířov? Pardubice? →

JAKO ERNA V PŘÍPADOVÉ – KRAJINA ŠPÁ, FOTO J. BALÁNEK

Verča: Jelikož se naši odstěhovali, tak do Havířova už se díky Bohu nikdy nepodívám. Tam to nemám ráda. Do Ostravy sem tam ráda zajedu, ale vrátet se tam už nechci. Pardubice jsou hrozně fajn, ale mým snem bylo vřdycky bydlet v Praze.

Pepa: Mým taky.

Verča: (SMÍCH) Tak to se ti evidentně splnilo!

Pepa: Já jsem se tam narodil, tak jsem to měl aspoň ze začátku jednodušší. Tak jsme si to prošli od základní školy až sem do angažmá. A co mimo divadlo? Nechci se ptát na záliby, ale vím, že ses hlásila na vysokou školu...

Verča: Na filmovou a divadelní vědu.

Pepa: A dostala ses?

Verča: Dostala, což jsem se teda divila. Akorát to teda teď úplně nestíhám. U kombinovaného studia je totiž nejhorší, jak nemusíš chodit do školy, najít si sám na studium čas, donutit se. A já teď čas opravdu nemám, teď jsem ráda, že spím. Za poslední dobu jsem dost změnila svůj život a opravdu je teď docela ulehčenější.

Pepa: A změnilas ho k lepšímu?

Verča: Ano, myslím si to. Doufám! Protože jsem teď šťastná a doufám, že to tak bude i pokračovat.

Pepa: A jak jsi přišla na ten studijní obor? Tak divadlo je jasný, ale film... Baví tě?

Verča: Film mě baví moc. Chtěla jsem vystudovat něco v oboru, abych o tom měla víc informací. A taky jsem měla potřebu se vzdělávat.

Pepa: Dozvěděl jsem se o tobě ze zdrojů...

Verča: Ach ne! Ž pravidivých zdrojů...

Pepa: No jasně! Z těch nejpravdivějších... (SMÍCH)

Verča: (SMÍCH)

Pepa: ...že seš prej úžasná masérka. Co mi k tomu řekneš? Máš nějaký kurz?

Verča: Nó, chtěla jsem si ho udělat, ale v té době jsem na to neměla peníze a pak už jsem na to nějak zapoměla. Ale vzdělávám se tím, že se nechávám masírovat profesionály, a pak to používám na lidi, které masíruju. Myslím, že to docela funguje a že na to mám vloh, protože dokážu lidem pomoci od bolestí. A hlavně to dělám ráda.

Pepa: To je dobrý vědět! Za chvíli budeš mít speciální díř pro divadlo a pro masáže. Zařídíme ti tady malý salonek...

Verča: (SMÍCH) No právě že si ze mě dělali randu, že bych si měla ten kurz udělat, abych byla nejen divadelní herečkou, ale i divadelní masérkou. A během masírování bych se mohla učit texty!

Pepa: Nebo ti, co budou ležet, se během masáže můžou učit texty! (SMÍCH)

Verča: Můžeme si říkat celé dialogy!

Pepa: A taky jsem se doslechl – od stejných zdrojů...

Verča: (SMÍCH) Kdo to může být?

Pepa: ...že máš takovou schopnost – umíš číst lidem myšlenky. Jak to děláš? Opravdu to umíš, nebo jen odhaduješ?

Verča: Umím, ale někdy je to na nervy jdoucí. Neslyším úplně všechno, co si lidi v hlavě říkají, ale když se soustředím, dokážu to hodně odhadnout. Stává se mi, že mi začne hučet v hlavě, když někdo přemýšlí o něčem vážném. Když jsem byla na Kanárských ostrovech, kde jsme natáčeli, měla jsem zrovna volno a spala jsem na zahradě na lehátku. Štěpán Benoni byl na druhé straně té zahrady. Slyšela jsem ho, jak přemýšlí, nevěděla jsem o čem, ale hučela mi z toho hlava, a prosila jsem ho, aby toho už nechal.

Pepa: To seš první člověk, kterého znám osobně, kdo dokáže něco takového cítit a popsat. Vidíš, to bychom mohli udělat takovou odnož Divadelního zpravodaje: Esoterický deník Východočeského divadla. (OBA SE SMĚJÍ) Ale zpět, říkalas, žeš natáčela na Kanárech, ale co? Udělej trošku reklamu, ať lidi chodí do kina na český filmy...

Verča: Byl to film Gangster Ka. Myslím, že na český film je to fakt hodně dobrý – krásná kamera a člověk se rozplývá nad tím, jak je to zahráné. Hlavně Hynek Čermák, ten mě úplně odzbrojil. No... Ne, fakt je dobře!

Pepa: Víš, že ses teď nedávno vyjadřovala v novinách k bulváru, kde ses chtě nechtě objevila. Nechtěla bys k tomu něco říct i čtenářům zpravodaje? Mě by třeba hrozně potěšilo, kdyby právě lidi, co čtou Divadelní zpravodaj, nevěřili pomluvám, aby nevěřili všemu, co si můžou přeflést.

Verča: Dneska ráno jsem přemýšlela, jestli se tím tady mám zabývat nebo ne. Ale chtěla bych lidem vzkázat, aby se nenechali bulvárem natolik ovládnout, že jsou pak schopni ihned krutě odsoudit druhého člověka, kterého vůbec neznají a nemůžou do něj vidět. Tím, že si kupují Blesk, Aha!, podporují redaktory, aby se mohli živit házením hnoje a špíny na ostatní a vydělávat na neznalosti či hlouposti lidí, kteří tomu věří. A ještě bych chtěla říct, že pokud tomu lidi skutečně věří, ať si zkusí představit, že by se psalo přímo o nich samotných. Jen oni by věděli, že je to lež, ale celá Česká republika by si myslela opak. Jak by se pak asi cítili, kdyby dostávali urážlivé dopisy...?

Pepa: Já kdybych byl bulvární redaktor (ani bych jim snad neřikal redaktori), tak by tenhle rozhovor měl obrovský titulke: „Veronika Macková nejen o svém osobním životě! Co všechno na sebe prozradila?“ Z toho, co jsme si řekli, bych vytáhl jen některá slova, poskládal bych z nich pár vět, který by tě urážely, a pak bych to pustil do světa!

Ne vážně, Verčo, děkuju ti za rozhovor. A ještě se zeptám, měla bys nakonec pro čtenáře našeho zpravodaje nebo pro kohokoli, kdo si náš rozhovor přečte, nějaké poselství? Může to být cokoli – ať chodí do divadla, ať třídí odpad...

Verča: Určitě chodte do divadla, rozšiřujte si obzory! Je to velká zábava a odpoutání se od reality.

ZAČALI JSME PRACOVAT NA KONCI MASOPUSTU

V polovině prosince do našich děln zavítal inscenační tým připravovaný premiéry **Konce masopustu**, aby zde představil scénografické a kostýmní návrhy do Topolovy hry, která se na naše prkna po zdejší české premiéře v roce 1963 opět navrací. Tentokrát ji nastuduje režisér Břetislav Rychlík, jehož na předávací

poradu do Pardubic doprovodili kostýmní návrhářka Eva Jiříková a scénograf Ján Zavarský, který ve VČD již pracoval, a to především na inscenacích Jiřího Seydlera (Hamlet či Král Colas Kolikátý). Už z návrhů je patrné, že se stejně jako před padesáti lety rodí dílo, na které se bude vzpomínat... RaS

JÁN ZAVARSKÝ (VPRÁVO) NAD PŮDORYSEM SCÉNY S JEVIŠTNÍM MISTREM JOSEFEM VANÍČKEM A REDITELEM DIVADLA PETREM DOHNALEM.

KOSTÝMY PROBÍRALA EVA JIŘIKOVSKÁ S VEDOUČÍ KREJČOVNÍ JANOU KOSEJKOVOU.

FOTO R. SMETANA

Výročí (nejen) pro pamětníky

V měsíci lednu si připomeneme osobnost divadelního a televizního režiséra Jaroslava Novotného, od jehož narození letos uplyne 106 let. Přestože působil ve Východočeském divadle poměrně krátkou dobu, dokázal zde vytvořit několik výrazných inscenací. Jeho syn Petr Novotný s Východočeským divadlem dlouhodobě spolupracuje a od roku 2008 zde působí jako kmenový režisér.

Jaroslav Novotný

(26. 1. 1910 – 20. 2. 1986)

Byl synem hudebního skladatele Jaroslava Novotného (1886–1918), který padl v Československých legiích v Rusku, kde byl mj. i spisovatel a dramatik František Langer.

„Vždycky jsme byli taková kumštýřská rodina. Dědeček muzikant, kapelmajstr – legionář nikdy nevzal do ruky zbraň, a přesto ho v Celjabinsku zabili. Později o něm František Langer napsal povídku s názvem Muzikant Novotný,“ říká Petr Novotný. (POVÍDKA BYLA

POPRVÉ PUBLIKOVÁNA V ROCE 1920 V SOUBORU LANGEROVÝCH LEGIONÁŘSKÝCH PRŮZ S NÁZVEM ŽELEZNÝ VLK. – POZN. RED.)

Jaroslav Novotný režíroval ve Východočeském divadle poprvé začátkem 40. let, kdy na post ředitele nastoupil Karel Jičínský, který kromě řady nových herců angažoval také dva režiséry – Karla Svobodu a právě Jaroslava Novotného. Než Novotný v roce 1942 z pardubického divadla odešel, sklídl úspěch moderním pojetím režie hry Lope de Vegy Sedlák svým páнем (1942/43)

a hlavně režii Sofoklovy Antigony (1941/42), která byla ve své době něčím mimořádným. Inscenace hry tematizující zpučnost politické moci, která boří odvěký řád, pár měsíců po nástupu Reinharda Heydricha do funkce říšského protektora a jen necelý měsíc po zrušení stanného práva (a s ním i zrušení nařízení o zákazu pořádání veškerých kulturních podniků) musela zákonitě vznít jako jasná alegorie nacistické hrůzovlády.

Následně prošel Jaroslav Novotný několika divadly – na Kladně, v Liberci, kde zformoval činoherní soubor a následně se zde stal ředitelem divadla, Brně, v Hradci Králové a Plzni. Od roku 1955 souběžně pracoval v pražském literárně dramatickém vysílání Československé televize a později působil jako režisér cyklu přenosů divadelních představení. Zveme vás do divadla, v rámci něhož natočil i první barevnou televizní inscenaci – Dalskabáty,

hříšná ves. V roce 1975 získal spolu s režisérem Pavlem Hášou ocenění, tzv. Stříbrnou nymfu, na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu za televizní inscenaci Svědkové obžaloby (1974). Reportážní formou se režisérům podařilo stvořit iluzi záznamu fiktivního soudního procesu, přičemž na lavici obžalovaných posadili generála Pinocheta a další představitele chilské junty a proti nim jako žalobci stanuli zatím pronásledovaní lidé.

Roku 1962 nastoupil Jaroslav Novotný podruhé a opět ne na dlouho do angažmá Východočeského divadla, tentokrát do funkce uměleckého šéfa, v níž ho po dvou letech vystřídal režisér Richard Mihula. Z této doby připomeňme jeho režii Shakespearova *Snu noci svatojánské* (1963), *Klíčperova Lháře* a jeho rodu (1963), *Hvězdy zvané Pelyněk* (1964) a především kritikou vysoce ceněnou inscenaci *Topolova Konce masopustu* (1963), na níž se režijně podílela i čerstvě přijatá absolventka režie Helena Glancová.

Petr Novotný: Táta měl jako režisér velký dar – rozumět si s herci. Vedl je spíš jako kolega nebo kamarád, který dává dobré rady a konzultuje s nimi

jejich problémy. Vždy jsem velmi rád poslouchal, když o něm nadšeně vyprávěli slavní pražští herci, se kterými natáčel televizní inscenace. Profesně jsem se s ním setkal jen jako asistent scény, tzv. „pracák“ – pobíhal jsem kolem, nosil kafe atd. Ale bylo pro mě vždy moc zajímavé sledovat ho při práci.

A ještě něco hezkého na závěr. Táta byl mužem Halleyovy komety – vždycky říkal: „Narodil jsem s Halleyovou kometou a až přiletí znovu, už tu nebudu.“

(KDYŽ SE JAROSLAV NOVOTNÝ V ROCE 1910 NARODIL, BYLA HALLEYOVA KOMETA POPRVÉ VYFOTOGRAFOVÁNA, JEJÍ DALŠÍ POZOROVÁNÍ BYLO MOŽNÉ AŽ V ROCE 1986, V TOMTÉŽ ROCE, KDY JAROSLAV NOVOTNÝ ZEMŘEL. – POZN. RED.)

AnH

S KOUZELNÝMI PTÁKY ELCE A PELCE AŽ DO PEKLA

Nejmladší členové **Mladého divadelního studia LAIK**, působícího už dva roky při Východočeském divadle, nastudovali zbrusu novou pohádku, kterou na konci listopadu poprvé odehráli před diváky. Humorná pohádka **Elce, Pelce do pekelce**, kterou režijně při-

pravil vedoucí studia Zdeněk Rumpík, očividně bavila nejen dětské herce na jevišti, ale i dětské publikum v hledišti. Pokud tedy přemýšlíte nad tím, jakým divadelním zážitkem potěšit své ratolesti, **Elce, Pelce do pekelce** je rozhodně dobrou volbou! RaS

POSLEDNÍ PŘIPOMÍNKY REŽISÉRA ZDEŇKA RUMPÍKA PŘED PREMIÉROU.

PTÁKA PELCE NAPROSTO BRAVURNĚ ZTVÁRNILA KRISTINA STEJSKALOVÁ.

DĚTI NAVŠTÍVILI CHUDÉ KRÁLOVSTVÍ...

... A ZAVÍTALY I DO PEKLA.

FOTO J. SEJKORA

HUDBA PATŘÍ K MÉMU ŽIVOTU, ŘÍKÁ VÁCLAV TRUNEC

V. TRUNEC V INSCENACI HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

Zakladatel folk-folklórní skupiny Trdlo a člen orchestru Bona Nota VÁCLAV TRUNEC má již více než dvacetiletou zkušenost s divadlem – jako muzikant i aranžér pracoval na celé řadě divadelních inscenací rozmanitého druhu. S Východočeským divadlem spolupracoval již na třetím projektu v řadě. Proto jsme se rozhodli ho při této příležitosti trochu vyzpovídat, abychom se o této jeho činnosti dozvěděli více. Jistě je důležitě hudbu především slyšet, ale takovýto pohled do zákulisí by mohl být rovněž zajímavý. Tedy směle do toho...

Václave, začali jsme se potkávat při přípravách muzikálu Balada pro banditu, pokračovali Limonádovým Joem a nedávno jsme společně dokončili již třetí inscenaci – Hej, Mistře! Tři nemalé projekty v poměrně rychlém sledu. Co tě na spolupráci s Východočeským divadlem nejvíce zajímá? Krásné tituly a ještě krásnější nabídky spolupráce. U Balady to přišlo díky tehdejší spolupráci kapely Trdlo s Komorní filharmonií a Markem Ivanovicem. Jeho hudební aranžmá Balady bylo nám všem blízké, hodně folklórní, psané přímo pro naše obsazení.

Následovalo natáčení CD se záznamem Balady, kdy jsem občas býval víc v divadle než doma, a pak plynulý přechod do Joea a nyní naposledy do klasické hudby Jakuba Jana Ryby.

Kdy jsi navázal s pardubickým divadlem první kontakty? Bylo to skrze režiséra Michaela Taranta při inscenaci Naše městečko v roce 1992?

Ano, tehdy jsme si „kápli do noty“, když jsme hudbu Daniela Fikejze přímo na jevišti doplňovali scénickou hudbou složenou z motivů písniček, které jsme tehdy hráli v kapele. S některými herci se potkáváme na jevišti i dnes a moc rádi na toto období vzpomínáme.

Jak došlo k založení skupiny Trdlo?

Cesta od folklóru k folku začala v roce 1982. Chtěli jsme s pár kamarády z muziky folklórního souboru Lipka zkusit hrát naši vlastní i lidovou hudbu jinak. Start to byl raketový – hned jsme se dostali do finále Porty a hráli vedle tehdejších hvězd v Plzni-Lochotíně před desítkou tisíc lidí... A za pár let jsme při pravidelných výjezdech spolupřekládali festival etnické hudby v Holandsku, pravidelně soutěžili ve finále Porty (cenu jsme dostali až v roce 1997). Kromě natáčení vlastních profilových desek jsme točili také pro rádia a televize.

A jak ses vůbec ty osobně věnoval hudbě?

Věnoval a věnuji stále. K mému životu a k mé rodině to tak nějak patří. Jako dítě v lidové škole umění jsem začínal na housle, heligonu a činely v dechovce, později přibýly kontrabas a další nástroje, jak to přirozeně přichází... Celý život

mě provází hraní ve folklórních muzikách v Pardubicích, Praze, Brně i jinde, vedle toho muzicírování v divadelních inscenacích a klasická hudba (orchestrální i sborová). S hudbou souvisí i tanec, ani ten bych nikdy neopustil...

Dělal jsi někdy muziku pracovním naplno, nebo hudba vždy stála vedle tvého hlavního povolání?

Neříkám, že jsem takovou možnost neměl, ale jednou provždy (na konci střední školy) jsem si to dilema vyřešil. Muziku dělat jako koníčka mohu vždy, fyziku a matematiku nikdy. V současnosti mám softwarovou firmu, programuji a vedle toho muzicíruji, tančím, dělám aranže, choreografie. Ideální spojení.

Vraťme se ještě k divadlu. Ostatní členové kapely s tebou sdílejí nadšení pro divadlo?

Už nástup do Balady byl pro většinu z nich krok do neznáma. Když jsme začali mluvit o Joeovi, už pak tušili, co taková práce obnáší. Při práci a škole je to docela honička, ale všichni do toho znovu rádi šli. Hlavně je na té práci zajímavé, že se jedná o jinou muziku, než na kterou jsou zvyklí, není to jednotvárné – a to mají muzikanti rádi.

Co bylo pro vás zatím nejobtížnější a jak jste se s tím vypořádali?

Hraní v divadle není úplně jednoduché – ani pro muzikanty z povolání, ani pro amatéry. Je to jiný způsob práce, při níž jsou režiséři, kteří mají vždycky pravdu, zprvu je obtížné chytání „narážek“, temporytmu hry, ale všichni jsou jeden celek a musí se nějak podřídit, nikdo není sólistou. A když se k tomu přidá i nějaká herecká „miniakce“, je to pro muzikanty fakt výzva!

A na závěr ještě alespoň krátce k našemu poslednímu projektu Hej, Mistře! Co tě nejvíce zaujalo na Rybově hudbě?

Spousta lidí zná Jakuba Jana Rybu jako autora České mše vánoční, je to zároveň jeho nejhranější skladba vůbec a my si nedovedeme představit, že by Vánoce byly bez „Rybovky“. Mě však zaujala díla méně hraná, takřka neznámá – to je ta větší část Rybovy práce – skladby církevní i světské, pro děti i dospělé, velká oratoria, mše či jednoduché písně. Spousta jeho hudby stále čeká na svá novodobá provedení. V představení Hej, Mistře! proto rádi představujeme i méně známé střípky jeho práce, úločky jeho srdce...

V Hej, Mistře! ovšem spolu s tebou účinkuje jiné hudební těleso – komorní smyčcový orchestr Bona Nota. Odkdy s tímto orchestrem spolupracuješ? Čím je specifický? A potřeboval jsi k účinkování v naší inscenaci obsadit i další hudební hosty?

Naše muzikantská spolupráce už trvá více jak deset let. V orchestru hrají vedle sebe amatérští i profesionální hudebníci, lidé nejrozličnějších profesí. Všechny nás spojuje láska k hudbě, která je pro nás zaměstnáním či zálibou i koníčkem. Při přípravě představení byla volba orchestru důležitá, pro mě celkem jednoznačná. Jsou tu muzikanti zvyklí hrát barokní a ranně klasicistní hudbu v malém komorním obsazení. Některé party jsou alternované hosty, se kterými jsem již v minulosti spolupracoval v divadlech v Pardubicích i v Hradci Králové. A určitě nesmím zapomenout i na dětské hosty – děti z folklórního souboru Radost a divadelního studia LAIK. Pro všechny to byla radost s nimi spolupracovat!

ZdJ

Krácen, celý rozhovor si můžete přečíst na www.vcd.cz.

SKUPINA TRDLO V LIMONÁDOVÉM JOEOVI, FOTO M. FIC

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

Synthesia

Chemie pro budoucnost

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
 OPATOVICE

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

 Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

 Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

AML
 HOLDING

[jhv - engineering]

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

LOUJA
 AUTO

 deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 ZUBR
 PARDUBICKÁ TELEVIZE

 Country
 RADIO

 RADIO
 CENNA HORA
 104.4

 V1
 východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio
 Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIOPOHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

 ComArr

BARTH MEDIA

 HAK

 P
 CENTRUM

 VCES
 VÝCHOVNOVÝSTAVNÍ KANCELÁŘ

 MULTI

 Kavoviny

era

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LEDEN 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. DOHNAL A P. KOSTKA, JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁREK